

קובץ
דברי תורה
ושיחות קודש

גליון פ"א

פרשת ויקרא

תשפ"ג

תוכן העניינים

- של"ס ויקרא תשפ"א
- של"ס ויקרא תשפ"ב
- ליל ש"ק ויק"פ החודש תשפ"ג
- של"ס ויק"פ החודש תשפ"ג
- מוצש"ק ויקהל פקודי תשפ"ב/הרה"ק מאפטא זי"ע, הרה"ק מהרי"ד השני זי"ע, והרה"ק מסקווער זי"ע

ניתן לקבל הגליון

בארה"ק

בני ברק

ביהמ"ד אמשינאוו רחוב חזון איש 78
ירושלים

אצל הרה"ח ר' זלמן לעווין שליט"א
ביתר

אצל הרה"ח ר' אברהם לאנדא שליט"א
חיפה

אצל הרה"ח ר' ישראל ברודבקר שליט"א

בארה"ב

בארא פארק

ביהמ"ד אמשינאוו 4408-15th Ave.
וויליאמסבורג

ביהמ"ד אמשינאוו 144 Rodney st.
מאנסי

ביהמ"ד ווארקע 10 Maple ter.
לעייקוואד

אצל הרה"ח ר' ישראל נתן בוים שליט"א

ואלה יעמדו על הברכה בעבור שנדבו הוצאות הגליון

הר"ר מנחם ווייסבראד שליט"א
ירושלים
מו"ל ספה"ק זכרון קדוש
לע"נ הרה"ק רבי יעקב דוד (השני)
בן הרה"ק רבי יוסף זי"ע מאמשינאוו
רב אב"ד דז'יאראדאוו
בעל זכרון קדוש
גלב"ע בנטו וואשא, ה' ניסן תש"ב, ה"ד

לע"נ
הרה"ח ר' ישראל יהושע ב"ר חיים אלעזר ז"ל
אייבשיץ
מו"ל ומהדיר ספרי הנפש חיה

לרפואת שמחה בונם בן פוריה פיגא

יו"ל ע"י מכון דברי תורה – אמשינאוו

כל הזכויות שמורות ©

לתרומות, הנצחות, ולקבלת הגליון
amshinov40@gmail.com

ניתן לתרום בעמדות נדרים פלוס
או במספר 03-7630585 שלוחה 8456

סעודה שלישית

פרשת ויקרא תשפ"א לפ"ק

רפואת הנפש, ונכנס בכל האיברים הפנימים לקדש ולטהר אותם.

ואכן באכילת מצה מצינו שנקרא בזוה"ק (זוה"ק ח"ב קפג:) מיכלא דאסוותא. כי הוא רפואת הנפש, ואכילת מצה משפיע ביותר כשמכין עצמו בהכנה דרבה בתשובה ומעש"ט שיהי' הגוף טהור ומוכן, להכניס הקדושה בתוכו ע"י אכילת מצה. וזהו שנאמר מצות תִּאְכַּל במקום קדוש, שיאכל אחר הכנה ראויה, ואז בחצר אוהל מועד יאכלוה, שיהא כמו אכילת קדשים בחצר אוהל מועד, עכתוד"ק.

ובעבודת ישראל (לשבת הגדול) מאריך בענין ההכנה לפסח, ומבאר בענין הגעלת כלים על פי ההלכה שכלי

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם.

פרשה זו עוסקת בעניני קדשים, ואכילת מצה דומה לאכילת קדשים, כדאיתא בספה"ק תפארת שלמה (לשבת הגדול) עה"פ מצות תאכל במקום קדוש (ויקרא ו, ט), שבא לרמז גודל מעלת אכילת מצה, שהוא דומה קצת לאכילת קדשים. כי כל המצוות נעשים מחוץ לגופו של האדם, אך מצות אכילת מצה ואכילת קדשים הם נכנסים אל תוך האדם פנימה, ולכן נקראו הקדשים קרבנות, שמקרבת את האדם ומביא

לעולם, אין להם תקנה, אלא שבירתן זו טהרתן, העצה היא לב נשבר ומרירות על חטאיו שעבר נגד רצון הבורא יתברך, ובודאי קרוב ה' לנשברי לב ויקבל אותן, עכת"ד.

*

באמרי קודש רואים את גודל הקאכעניש של כ"ק אאזמו"ר וצללה"ה בקדושת ליל הסדר, שאין לנו כל השגה בזה. ומסביר שלכן נוהגים שאמירת הסימנים הוא ע"י הקטנים, כיון שהוא דומיא דקדשים, על דרך מה דאיתא במדרש (תנחומא פ' צו, יד) הטעם דמתחילים ללמוד עם התינוקות סדר ויקרא, שהוא משום דיבואו טהורים ויתעסקו בטהרות, וכמו כן הכא, בה'סדר' שהוא ענין גדול מאד, אומרים גם כן יבואו טהורים ויתעסקו בטהרות. וכן ממשיך בדבריו הק', דבליל הסדר יש קדושה רבה מאד מלמעלה, עד שאי אפשר להמשיכו אלא על ידי סימנים.

שתשמישו בחמין יגעילו בחמין, בצונן ידיחו בצונן (שו"ע תנ"א ס"ה), וכלי חרס אין לו תקנה אלא בשבירה (שו"ע תנ"א סכ"ב). ומבאר על דרך הרמז, שבכל עבירה כבולעו כך פולטו, יש לך אדם שבאמת אינו רוצה כלל לעשות מה שהוא נגד רצונו הקדוש ית"ש, אלא נכשל מחמת תחבולות היצה"ר, זה האדם הוא תשמישו בצונן, שכן אינו עובר אלא מתוך מכשול, כמי שכפאו יצרו, ולכן יגעילו בצונן, שיקבל עליו באמת שלא יעשה עוד עבירה אפילו אם היצה"ר מסיתו.

אבל מי שתשמישו בחמין, כלומר שמחמם את עצמו לדבר עבירה ועושה אותה בנפש חפיצה, אז צריך לעשות התשובה גם כן בחמימות הלב, כי התשובה צריך להיות כמו שחטא.

וכלי חרס כו', אין לו תקנה, היינו אותם שהרבו לחטוא, כמו הכלי חרס שהבליעות אינם יוצאים מדפנותיו

כותב בלש"ק שבליל פסח מתגלה האור הבהיר, ובפרט בשעה שאומרים הלל, שאין זה כבכל השנה וימים טובים, עיי"ש.

ומסופר שהרה"ק הישמח ישראל נכנס פעם לערוך שולחנו בליל הסדר והכריז 'ליל התקדש חג', מי שאינו מאמין שבלילה הזה יכול להתהפך האדם הגרוע ביותר לצדיק הגדול ביותר הוא הוא הרשע של ההגדה עכ"ל. כי לילה זה הוא למעלה מכל הימים, לשנות הכל לחסדים.

יעזור השי"ת שנזכה לכל השפעות טובות היורדים בלילה הזה של ליל הסדר, ולהמשיך חסדים על כל השנה, ונזכה לגאולה, חרות מגלות ומיצר הרע, וגאולת עולם בביאת משיח צדקנו בב"א.

ומצאנו א מוראדיגע זאך בספה"ק מאור עינים (פרשת צו) שבפסח מתגלים החסדים בעולם, ולכן באמצעות ליל הסדר שאנו עורכים, ושאר מצוות היום שאנו עושין בו, ממשיכים החסדים של כל השנה, ובזה יובן הא דכשבאו בני ישראל לים סוף, והיה קטרוג של הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה, ובכל זאת נגאלו, ואם כן באמת קשה, באיזה זכות נעשה כל זאת, אך זהו פירוש, כיון שבני ישראל ערכו במצרים את ליל הסדר כצורתה, כמו שאנו עושים, והיו מספרים ביציאת מצרים, היינו שהיו מאמינים שבודאי יהיו יוצאים, אזי המשיכו בלילה ההוא חסדים הגדולים, ובזה זכו להיגאל, עכ"ל. כי אין לנו כל השגה בקדושת ליל הסדר ובגודל המהפכה שיש בעולם בלילה הזה, וכן בספה"ק עבודת ישראל

סעודה שלישית

פרשת ויקרא תשפ"ב לפ"ק

התורה מתפלאה עליה ואומרת, וכי אחר שראתה כל אלה היא חוטאת לפניו, וזהו התמיהה, ונפש כי תחטא, היתכן כזאת.

עוד מפרש ר' יוסי, על פי הפסוק (בשיר השירים) עד שיפוח היום ונסו הצללים וגו', העצה לנפש שתזהר מחטאים ותשוב אל ה', שלא תסיח דעתה בעולם הזה מכך שיבוא יום שיוציאו אותה מעולם הזה, וישוב הנשמה לעמוד לפני אדונו. על כן צריך האדם להתבונן במעשיו ולהתוודות עליהם לפני אדון כל, כי הוא רחום וחנון ומקבל את כל השבים לפניו. ואף שאפשר לשוב עד הרגע האחרון, אבל אין התשובה הזאת משובחת, כי עיקר התשובה הוא כשכוחו

ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו. הנה בזה הק' (ויקרא יג.) מביא דברי ר' יוסי שאמר שבני אדם יש להם ליזהר שלא לחטוא, כי בכל יום ויום יוצא כרוז לבני העולם, עורו לבבכם לפני ה', כי הנשמה הקדושה שבתוככם בא ממקום קדוש מאד. שכן לפני שהנשמה יורדת לעולם, מעבירין לפני עולמות של שעשועין, ומראין לה את כבודם של המקיימין את התורה. ומכניסין אותה לגן העדן התחתון למשך שלשים יום, ואח"כ עולה למקומה, ושמעה קול אלה, ומשביעין אותה תהי צדיק ואל תהי רשע וכו', עד שבאה ונכנסת בגוף האדם. וכשהיא חוטאת בעולם הזה ועוסקת בחושך,

דברים קשין כגידין, שדרך הצדיק אם יארע לו איזה נדנוד חטא, הוא מוכיח את עצמו, ולכן נכתב לו"א בוא"ו היינו לעצמו, אז 'ונשא עונו' פירוש הצדיק הזה עונו מנשא אותו ומגביהו למעלה ע"ד שאמרו חז"ל זדונות נעשים כזכיות.

ומזה מתפרש הכתוב (תהלים ה, יב) וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו וגו', שהצדיקים בכל פעם הם שמחים יותר ויותר בו יתברך, כיון שהם מרננים על עצמם כשבא להם שום נדנוד חטא, ובזה חוזרין מיד אל הקב"ה, וזה גורם להם כל השמחות עכתד"ק.

עומדים אנו עתה לפני פורים שיהא א פרייליכען פורים און א פרייליכען יאר, עדי נזכה לשמחה הגדולה בביאת גואל צדק במהרה אמן.

במתניו, כמ"ש שלמה המלך, וזכור את בוראך בימי בחורותיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה וגו'. **ובגמרא** (שבת קנא, ב) דרשו אותו על ימי הזקנה.

ובספה"ק **נועם אלימלך** מפרש הפסוק עפ"י דרכו של הזוה"ק, 'נפש' מרמז לצדיק, 'כי תחטא' מיד כשחטא באיזה חטא קל, אזי יחרד לבו בקרבו, 'ושמעה קול אלה' ונזכר מהשבועה שהיו משביעין אותו קודם שיצא לאויר העולם, וזהו 'והוא עד' מלשון התראה, כמו העידותי בכם וגו', היינו שמתרה בהצדיק, 'או ראה או ידע' שיזכור מה שראה הנשמה קודם יציאתה לעולם, שמוליכין אותה בכל עולמות וכו' להראות לו מה לעשות בעולם, 'או ידע' כשבא בגלגול שמכיר כבר את התורה והמצוה, 'אם לוא יגיד' וגו', 'יגיד' הם

ליל שבת קודש

פרשת ויקהל פקודי – שבת החודש תשפ"ג לפ"ק

באש, שנאמר (שמות לב) ואשליכהו באש ויצא העגל הזה, בא בצלאל וריפא את המכה, ע"כ. נמצא דענין המשכן מכוון לתקן עבודה זרה.

ונראה לבאר על פי מה דברי הגמרא (ברכות נה, א) יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ, כתיב הכא וימלא אתו רוח אלהים 'בחכמה' ובתבונה ובדעת, וכתוב התם ה' 'בחכמה' יסד ארץ וגו' ע"כ. היינו שעשה את המשכן בתבנית מעשה בראשית, והנה ענין העגל היה שלא יזכרו את הקב"ה אשר ברא את השמים ואת הארץ, ובצלאל החזיר בעשיית המשכן את הכח לזכור את ה' בכל המעשים, וזהו נמי ענין השבת לזכור את מעשה בראשית. וזהו התיקון של

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם, אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם, ששת ימים תַעֲשֶׂה מלאכה, וביום השביעי יהיה לכם קודש שבת שבתון לה' וגו' לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת.

לפי פשטות הכתובים הקהיל משה רבינו את בני ישראל לצורך בנין המשכן, והזכיר ענין השבת רק ללמדנו שאסור לבנות המשכן בשבת. אמנם יש לדייק אמאי דוקא במצוה זו מזהירים שלא לעשות כן בשבת, שלא מצינו כן בשאר מצוות.

אך באמת שבת ומשכן הם ענין אחד, וכדאיתא במדרש (מח, ד) עה"פ ראו קרא ה' וגו', הנה אנוכי בראתי חרש, זה בצלאל, נופח באש פחם, חטאו ישראל

לתשובה, כי אם היא בינה, ובינה הוא תשובה, כמו שנאמר ולבבו יבין ושב וגו', ובשבת אין לעשות תשובה באופן רגיל על ידי זה שישפיל עצמו לתקן חטאיו, אלא יעסוק בעבודת ה' מתוך עונג, וזהו תיקונו.

ועוד מביא הרבי מלובלין זי"ע, לבאר את הכתוב, ויקהל משה וגו' ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם. כי לאחר חטא העגל צריכים לתקן, לכן הורה להם, הגם שקשה עליהם לקיים בשלימות את כל דברי התורה, מכל מקום יזהרו מאד במצוות השבת, ובזה יוכלו לתקן לגמרי, וזהו ששת ימים תעשה וגו' וביום השביעי יהי לכם קודש וגו', כי בזה נחשב כאילו קיימו את כל התורה כולה, כי השבת שקול ככל התורה.

ושבת הוא תיקון גדול עד מאד, וכדברי הט"ז ריש הלכות שבת (סימן רמ"ב) אהא

שבת שהאדם חי עם האמונה שנמצא תחת צל כנפי השכינה.

ובספר הקדוש זכרון זאת מבאר הרבי מלובלין זי"ע לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, שהגם שמותר לשוב בתשובה שלימה בשבת קודש, [אך צריך להזהר] לא לבער אש היצר בכל מושבותיכם, לעשות סיגופים, בכיות וצעקות גדולות ומשונות, כי אם [לעשות תשובה] 'בדרך כלל' עכד"ק. כי שבת נזכרים במעשה בראשית, ושמחים במלכות שמים, ואין עוסקים בתיקון החטאים בפרטות.

ומובא שהרבי מלובלין אמר אהא דמובא בזה"ק (בראשית לב, א) כאשר ראה רבי שמעון בן יוחאי שאמו מרבה לספר בשבת, אמר לה 'אימא שתוקי, שבת הוא', ותמהו המפרשים איך אמר כן לאימו, (ויש מיישבים, שאמר לה בלשון רכה, שאין כדאי לה לדבר עתה, כי גדולה היא השבת, ואפשר להשיג בה הרבה בזכות השתיקה). ופירש, כי 'אמא' רומז

פירוש הדבר, שמי שכל עבודתו בששת ימי המעשה הוא מתוך רוממות ואמונה בהשגחה פרטית, ויודע שלא כוחו ועוצם ידו עשה לו החיל הזה, אלא שכל מעשיו אינם אלא בגדר השתדלות, ומרגיש שכל מלאכתו נעשית מאליה כפי שנגזר בידי שמים, אזי זוכה שיאיר לו קדושת שבת, וכן זוכה כמדתו, שיתברכו מעשיו, ומלאכתו נעשית ע"י אחרים.

וגם זאת, שזה האיש הנוהג שגם בחול אינו דבוק כל כך במלאכה, אזי זוכה להתענג בשבת, אבל זה שנדמה לו שכוחו ועוצם ידי עשה לו החיל הזה, הוא מלא כעס וחימה בשבת שאינו יכול לעסוק במלאכה עכתד"ק.

ועוד מביא לפרש את הפסוק, **זה הדבר אשר צוה ה' לאמר קחו מאתכם תרומה לה'.** על פי מה שכתב באור המאיר, (פרשת פקדו) שהמחשבות המבלבלין לאדם בשעת התפלה ותורה נצמחים מעסק הגשמיות שלו, שבשעה שעוסק

דאמרו חז"ל כל המשמר שבת כהלכתו אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו, והקשה הט"ז דאם לא עשה תשובה, איך יועיל שבת לכפר עליו, ואם עשה תשובה, אמאי צריך להגיע לזכותו של השבת, והט"ז שהוא מגדולי הפוסקים, מביא חידוש נפלא להלכה, דמי שעושה תשובה, עדיין לא מהני תשובתו שימחלו לו לגמרי, וכדאיתא **בגמרא** (יומא פו, א) ארבעה חלוקי כפרה, כגון עבר על כריתות ומיתות בית דין ועשה תשובה, תשובה ויום הכפורים תולין ויסורין ממרקין, אך מי שיחד עם התשובה שומר שבת כהלכתו, מהני לו התשובה להיות נמחל לגמרי.

ובספה"ק **משמרת איתמר**, (שהיה תלמידם של המגיד מקאז'ניץ זצלה"ה והרבי מלובלין זצלה"ה והיהודי הק' מפשיסחא זצלה"ה, ומביא בספרו הרבה דברי תורה ששמע מהם) מביא דבר נפלא, ששת ימים תַעֲשֶׂה מלאכה וגו' לא תבערו אש וגו' ביום השבת, הנה הלשון תַעֲשֶׂה, יש בו גם משמעות שהדבר נעשה מאליה,

כאשר ראו אח"כ ראו את שלימות צורת המשכן המלא, הנוצר מכל העבודות של היריעות והקרשים וכו', בצורה נפלאה, השיגו שיש כאן חכמה עליונה, ולא היה זה מכח שכלם כלל, אלא כפי שהשפיע אליהם השי"ת.

ולזאת בגמר מלאכת המשכן נתחברו כל ישראל בלבם, כי איך יוכל להתגאה אחד על חברו כאשר לא נעשה שום דבר בשכלם, אלא כל אחד קיבל כח מן השמים לעשות חלק שלו, והשכינה היה שורה בישראל רק מכח השלימות שנעשית בידי כולם. כי השכינה לא היתה שורה במשכן אף אם היה נחסר יתד אחד, וזהו שנאמר כאן ויקהל משה את כל עדת בני ישראל, שבכח זה הקהילם יחד להיות מאוחדים.

וכן הוא הנאמר לענין השבת, ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהי לכם קודש שבת וגו', שבששת ימי המעשה כל אחד יש לו את עבודתו, זה

בהם שוכח לגמרי מה', אך אם חושב בעת עסקיו מהקב"ה, אין מפריע הגשמיות לתפילתו.

וזה שאמר הכתוב, זה הדבר אשר צוה ה' לאמר, פירוש כשתרצו לזכות לאמר זה הדבר אשר צוה ה' בלי בלבולי מחשבות, אזי העצה היעוצה, קחו מאתכם, מענייני הגשמיות השייכים לגופכם, תרומה לה', יחשוב בהם לשם שמים עכד"ק. וכן הוא לענין השבת נמי, שאם במשך ימות השבוע אינו מתדבק לגשמיות לגמרי, יוכל להרגיש ביותר קדושת שבת.

*

בספה"ק מי השילוח להרה"ק מאיזביצא זי"ע מביא כי בתחילת מלאכת המשכן קיבל כל חכם מן השמים חכמה גדולה בליבו, וכל אחד עשה את חלק עבודתו במלאכת המשכן באופן נפלא מאד, וכל אחד הרגיש שמחמת חכמתו עלה עבודתו יפה, אך

משמיע דרשותיו, והיה לו מתורגמן שהיה חוזר ומשמיע בקול את דבריו לרבים, והנה אשת המתורגמן אמר לאשתו של רבי אבהו, דעי לך שבעלי אינו צריך כלל את תורתו של בעלך שכן חכם הוא כמותו, וכל מה שמתכופף לשמוע את הדרשה, אין זה אלא משום שהוא נותן כבוד לבעלך.

אשת ר' אבהו נפגעה מאד מדבריה, וכאשר סיפרה לרבי אבהו שכך וכך אמרה לה אשת המתורגמן, אמר לה רבי אבהו לאשתו: מה איכפת לך, אם אני משמיע לו או שיודע הוא כבר מעצמו, סוף כל סוף, מיני ומיניה יתקלס עילאה, משנינו יחדיו יוצא כבוד שמים ע"כ. וזה היה בגמר מלאכת המשכן שכולם ראו שהכל רק לכבוד שמים, וכל מעשי בני ישראל מכוונים למטרה זו.

ומענין לענין, יש ללמוד מגמרא זו, הזהירות ממדת הקטנות, לדעת להתרומם אף אם אחד אמר איזה דבר

גדול וזה קטן, אך בהגיע שבת מתגלה שכל העבודות מכל הדרגות אינם אלא בכדי לגלות כבוד שמים, ומזה הטעם נאמר פרשת שבת אצל מלאכת המשכן, כי שניהם ענין אחד, כי שבת היא הפנימיות של כל המצות, כי שבת מורה שכל אחד צריך להרגיש שכל המטרה בעולם הוא שיתרומם כבוד שמים.

ומביא שכן דחזינן נמי בגמ' מגילה במעשה דתלמי שכינס ע"ב זקנים, ונכנס אצל כל אחד מהם בנפרד ואמר להם כתבו לי תורת משה, וכולם עשו שינויים מפני אימת המלכות, (כגון אלקים ברא בראשית וכו' שלא יאמר שתי רשויות הן וכו' עיי"ש) ולבסוף נמצא שכולם הסכימו לדעה אחת, והנה בתחילה כל אחד דימה בנפשו שרק הוא ידע לעשות כן בחכמה עמוקה, אך כאשר ראו כי כלם כווננו לדעה אחת, אזי הבינו כי הכל מן השמים השכיל.

וכן מביא את המעשה המובא בגמ' (סוטה מ, א) אודות רבי אבהו שהיה

יעבור לצד הדרך, ויתן להכסיל לעבור לפניו. בשמעם כן, מיהרו שניהם לצדי הדרך בכדי להראות על מידת חכמתם, וכך יכלו כל העגלות לעבור, והפריצים האלו עדיין עומדים ומתוכחים ביניהם בצדי הדרך...

ובמגיד משרים (להמגיד של הבית יוסף) בפרשת זו כותב כך, בענין אלו שקמים נגדך, אין להרהר בזה, כי הם לא יזיקוך, אלא הועילו לך, כי מי שאומר לשון הרע על חבירו מנכין לו מזכויותיו ונותנים למי שדיברו עליו וכו'. וזה אמת ויציב, ואם היו אנשים יודעים מזה, היו שמחים שדיברו עליהם כמי שמקבל מתנה זהב או כסף. ובדומה לזה מובא גם **בחובות הלבבות** (שער הכניעה פרק ז' ועיי"ש).

*

בשל"ה הק' (סוף פר' בא) מביא על הפסוק החודש הזה לכם ראש חדשים, שכל חודש ניסן כולו הוא כמו ראש

נגדו, אל יחוש ואל יבטל זמנו בהבלים, העיקר להיות עסוק עם כבוד שמים, וראוי לספר כאן מעשה אודות שני פריצים שהיו נוסעים בדרך, עד שהגיעו שניהם לגשר צר שאין בו מקום לעבור אלא לעגלה אחת, וכל פריץ חשב שהוא יותר מכובד על כן לא הסכים לתת להשני לעבור לפניו, וכל אחד טען שהוא פריץ יותר גדול, והשני טען שהוא יותר יחסן, וכך נמשך ריבם וכל אחד התעקש ולא וויתר על כבודו, ובתוך זמן זה המתינו עגלות רבות שרצו לעבור בדרך הזאת, ולא יכלו בגין מריבה זו, באחד העגלות ישבו קבוצה של יהודים, ניגש אחד העם אל הפריצים ואמר שיש כאן יודעי משפט יהודיים ושהם ישפטו את ריבם לראות הצדק עם מי, בלית ברירה הסכימו לשמוע לעצתו, ואחד מהתלמידי חכמים הוציא ה'פסק' כדלהלן, לכל אחד מכם יש טענה מוצדקת על כן אני מציע כפשרה שהפריץ היותר חכם

פועלים גאולה שלימה עדיין בפועל ממש, מכל מקום הם פועלים בכח, ומקרבין הדבר בכל שנה ושנה לצאת מהכח לפועל לגמרי'.

וראה **בשם משמואל** (ויק"פ וחודש תרע"ח) דענין יציאת מצרים היה מעין בריאת העולם, וכמו שבבריאת האדם, כתיב ויפח באפיו נשמת חיים, כן כדיבור משה רבינו פרשת החודש לישראל הפיח רוח חיים חדשה בלבבות ישראל, שעד אז היו עיניהם סתומות מצרת השעבוד ברוחניות ובגשמיות, ומעתה התעוררו לתחי' ונפקחו עיניהם.

ובתורת אמת (לובלין) מבאר שחודש זה הוא הראשית של כל ההתחדשות, כי כידוע מאמר חז"ל שראש חודש ניסן נטלה עשר עטרות, ובכל שנה ושנה נתגלה שרש העשרה מאמרות מראשית הבריאה, וזה פועל התחדשות בלב האדם שיוכל להתעורר לשוב לשורש הבריאה, שזה השתוקקות נפשות ישראל.

חודש, ולא כשאר חדשים שראש חודש הוא מקודש, ושאר ימי החודש הם חול, אלא בזה החודש, כולו הוא כמו ראש חודש, ע"כ.

וקודם צריך לבאר מהו ראש חודש, וכבר דברנו שבני ישראל מונין ללבנה, שכן מקבלים כל אורם מן החמה, וזה משל על בני ישראל שמקבלים אורם מהשי"ת, ואחר שאור הלבנה הולכת ובטלה, הרי היא מתחדשת וחוזר לאורה, וזהו ענין הראה לו לבנה בחידושה, היינו ההתחדשות של כנסת ישראל וכו' וממילא נמצא שבחודש ניסן יש ריבוי גדול של כח התחדשות בעבודת ה'.

וכן כותב ר' **צדוק זי"ע**, (מחשבות חרוץ אות ז') שבקריאת פרשת החודש זוכין להארה של גילוי שכינה לקרבם לבבות בני ישראל לה' יתברך, ובדרך זה יכולים לזכות לגאולה השלימה, ובכל שנה ושנה אין פעולות בני ישראל חוזרת ריקם וכו' ואף על פי שאין

סעודה שלישית

פרשת ויקהל פקודי – שבת החודש תשפ"ג לפ"ק

בתנועתו לאלקי עולם, ולכן היה ענין זה דוקא בחודש ניסן בעת שליטת המזל טלה, ודוקא באמצע החודש בהיות הלבנה במילואה, שאז תוקף שליטת המזל, להראות שהכל בהשגחתו ית'.

ובהמשך הכתובים, משכו וקחו לכם (יב, כא) דרשו חז"ל, משכו ידיכם מן עבודה זרה וקחו לכם צאן של מצוה. והקשה כ"ק אזמו"ר זצללה"ה (אמרי קודש, פסח) דלכאורה אין קטיגור נעשה סניגור, והלוא בט"ל עבדו עבודה זרה, ואיך יעבדו בה עתה את ה', וביאר דכאן אינו דומה לשאר עבירות שנכשלו בהם, שכן כאן באמת לא היה הפגם בעצמם של ישראל, אלא כיון שהיו מעורבין עם המצריים, זה גרם להם שיחטאו, ולכן לא נחשב להם לפגם גמור, ולא שייך

בפרשת החודש קראנו אודות הקרבת קרבן פסח, בספה"ק דרך פקודין (מצוה ו, ג) כתב בטעם מצוות קרבן פסח, שהמצרים היו טועים בדעתם המשובשות שהעולם מתנהג עפ"י טבע המוטבע במזלות, והנה ראש המזלות הוא מזל טלה, על כן היו המצריים עובדין לצאן, ומאנו לשמוע כי גבוה מעל גבוה שומר המנהיג בהשגחתו את כל היקום, ואין שום הנהגה מבלעדי השגחתו ית', וכיון שבני ישראל היו משוקעים בטומאת מצרים, אף הם נשתקעו בדעות כוזבות הללו.

ולכן בעת יציאתם מכור הברזל, צוה השי"ת ליקח את אלהי מצרים שהוא הטלה, ולשחטו לשם ה', להודיע אשר אף ראש המזלות כפוף ומוכרח

שהיא זורחת, עדיין צריכין החלונות להיות פתוחים, כי בלא זה לא יוכל להאיר את הבית כראוי.

ובבית אהרן מסיים, משכו היינו כשמשיך את עצמו מעבודות זרות, ומכל הרע שבתוך לבו, אזי וקחו לכם, ממשיך עליו חיות הקודש מן חי החיים וכו'. היוצא לנו מזה, שעיקר הכנה של חג הפסח להסיר כל אחד ואחד מאתו הרע שבלב וכו', ולשוב בתשובה שלמה לפני הקב"ה רק לא במרה שחורה אך בשמחה, ובטוב לבב לקדש את עצמו ולהכין את עצמו לקבל הקדושה מהיו"ט ומן הסדר והכוסות והלל הגמור, ומסגולות הימים עצמן וכו' עכד"ק.

יהי רצון שנזכה להחודש הזה לכם, לקבל מעתה התחדשות בעבודת ה', ונזכה במהרה לגאולה שלימה ברחמים אמן.

בזה הכלל של אין קטיגור וכו', וזהו משכו, היינו שיפרידו עצמם מן המצריים, וממילא יתבטל השייכות עם כוחות הטומאה, ותיכף אחר כך יתגלה מהותכם האמיתי, וקחו לכם צאן של מצוה.

ובבית אהרן כתב באופן דומה, וזל"ק, וכמו כן יש הדבר הזה בעצמו היום ג"כ בכל עת ובכל שעה ובכל זמן להכין עצמינו ולמשוך ידינו 'מעבודה זרה', היינו עבודה 'שהיא זרה אצלינו', ולהמשיך עלינו קדושתו של הקב"ה.

וממשיך שאף שגאולת מצרים היה מהקב"ה לבדו עם כל זה הוכרח שיהא איזה הכנה מבני ישראל על זה, והדבר מתבאר בדברי העבודת ישראל (שבת הגדול) שצריך לעשות הכנה אף שפסח הוא מלשון דלוג, המורה שבא אור הבהיר אף ללא ההכנה, אף על פי כן צריך כל אדם לטהר עצמו כדי שיוכל לקבל את האור, כמשל החמה אף על פי

אחר הבדלה

פרשת ויקהל פקודי תשפ"א לפ"ק

השבוע (ה' ניסן) חל היארצייט של הרה"ק מאפטא זי"ע, תלמידו של הרה"ק הרבי ר' אלימלך. היה לו כח גדול בפיו באמירת דברי תורה נפלאים, והצדיקים אמרו שכוחו הגדול בזה, מורשה היתה לו ממורו ורבו הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק, שמסר לו את כח הפה. וכן ידוע מאמרו של החידושי הרי"ם כשחזר מה'אוסטילער חתונה' שאמר בהתרגשות שלהרב מאפטא יש מאזניים בפה קדשו, כי כל מילה היתה מדודה ושקולה אצלו, באופן מופלא.

כמו כן יש לציין מה שכתב הגה"ק ר' אלעזר פאלטוסקער חתנו של ה'חוות דעת' (מתלמידי בית פשיסחא) בסוף ספרו חידושי מהרא"ך בקונטרס 'ענף עץ אבות', בו מתאר איך היה נראה אמירת התורה אצל האפטער רב, באופן מבהיל על הרעיון, הוריד ראשו וכו' ואחז בצד ימין של ליבו ואחר כך בשמאלו וכו' וקראו לפניו מדרש, ואח"כ הרים ראשו ופתח פיו באמירת תורה וכו' עיי"ש. ונחזור על דבריו בספרו אוהב ישראל בענין ליל ה'סדר', שמביא עה"פ והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, שיש כח מיוחד של הגדה לבנו 'ביום ההוא' דוקא דהיינו בליל פסח, ולכן אף מי שאין לו כח להכניס אמונה בבניו במשך כל ימות השנה, הרי בלילה הזה יש כח מיוחד שישפיעו הדברים, ויעורר את האמונה בה', וזהו שנאמר והגדת לבנך 'ביום ההוא' דייקא.

לרוב קדושתו של הרה"ק מאפטא, נהגו בחצרות מגזע רוזין לאפות מצות לפסח ביום המסוגל ה' בניסן, כי רוצים שזכותו הגדול של האפטא רב, תגן בעדם שיזכו להינצל מחשש חימוץ.

כ"ק אזמו"ר זצללה"ה סיפר, כי בעת שנעשה הרה"ק מאפטא רב בעירו, היה רצונו ושאיפתו לתקן את מעשי כל בני העיר, אך כשראה שאינו עולה בידו, אזי החליט שלכל הפחות יתקן את בני ביתו, וכשגם זה לא עלתה בידו, החליט שיתקן רק את עצמו, והנה מני אז שהחל לתקן את עצמו, היה לו השפעה על כל בני העיר.

אחד הדברים שהיה בכח פיו הוא ענין גוזמא קתני, כי היה לו שפראך של גוזמאות, ואמר דברים פלאיים אשר רק מי שבא בסוד קדושים, הבין את הדיבורי קודש שלו, פעם התבטא לאמור: הרעז'עוואלקע שלי, גדולה היא כמו כל העולם, אך היא נמצאת בטאביק פושקע'לע שלי.¹

*

ה' ניסן הוא היארצייט של דו"ז הרה"ק רבי יעקב דוד, אחיו של כ"ק אזמו"ר זי"ע, הוא היה הרבי אחר הרבי ר' יוסף, משנת תרצ"ו עד אמצע ימי המלחמה, כ"ק אזמו"ר היה עורך 'לחיים' לאחר התפילה, ביום היארצייט.

¹ כ"ק אד"ש באחת משיעורי החסידות ביאר בזה עפ"י דברי המדרש (פר' בראשית ג, ד) מהיכן נבראת האורה? א"ל מלמד שנתעטף בה הקב"ה בשלמה, והביק זיו הדרו מסוף העולם ועד סופו, ע"כ, שדוקא לאחר הצמצום ניתן להשיג אור, ולכן דוקא אחר שנתעטף אז הבהיק וכו', ודו"ק.

הוא היה נכדו של הרה"ק האמרי אמת מגור, שכן היה חתנו של הרב שלמה יוסקוביץ זצ"ל, חתנו של האמרי אמת, לר' יעקב דוד אף היה חברותא קבועה עם זקיני הרבי מגור.

זכינו שנשארו ממנו כמה תורות, כי בתקופת הנהגתו היו כבר חסידים בארץ ישראל, שכן השטיבל של אמשינאוו בתל אביב נפתח בשנת תרצ"ו, וממילא כבר התחילו לשלוח תורות מפולין לארץ ישראל, ולכן נשאר מעט מדברי תורתו.

נסתלק בתוך ימי המלחמה בגטו ווארשא, ובאותה שעה יכלו עדיין לקבור בקבורת ישראל, ולכן זכה להגיע לקבורה בנחלת אבותיו ב'אהל בית אמשינאוו' בבית החיים הגדול שבווארשא.

*

בב' ניסן הוא היארצייט של הסקווערער רבי זי"ע. כ"ק אזמו"ר זצללה"ה היה בידידות יתירה עימו, הקשר עם בית סקווירא החלה עוד לפני המלחמה, בעיירת המרפא דראז'ניק, שכן מרן רבי מנחם זי"ע היה שם לתקופת מה יחד עם בנו מרן רבי יוסף, ואחר שנסע משם רבי מנחם, נשאר רבי יוסף על שבת נוספת, ובאותה שבת היה שם הרה"ק רבי דוד מסקווירא זי"ע (אביו של הרה"ק רבי יעקב יוסף). ואז היה מרן רבי יוסף בשבת בסעודה שלישית אצל הסקווערער רבי, ר' דוד זי"ע².

אחר המלחמה היה לאא"ז ממש קשר נפשי מיוחד עם האדמו"ר מסקווירא. כגון כשנולדה אצל אא"ז בתו הגדולה, עלה הרה"ק מסקווירא זצ"ל אל בית

² בן הרה"ק ר' יצחק מסקווירא, בן הרה"ק רבי מרדכי מטשערנאביל.

כ"ק אא"ז זי"ע, לאחל לו ברכת מזל טוב. וכמו כן בעת שנולד כ"ק אאמו"ר זצ"ל, היה לו רצון ליתן 'סנדקאות' לרבי מסקווירא, אך מחמת שלא רצה לגרום חלישות הדעת לרבי אחר, על כן החליט לקחת לעצמו את הסנדקאות.

כ"ק אאמו"ר זצלה"ה היה רגיל לחזור על כמה מימרא'ס ששמע מפי הרבי מסקווירא.

זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן, א גוטע וואך, א געזונטער וואך.

בית המדרש דחסידי אמשינאוו
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
4408-15th Ave. Brooklyn, N.Y. 11219

בס"ד ערש"ק ויקרא תשפ"ג

הודעה

הננו להודיע כי לרגל יומא דהילולא של

מרן הרה"ק מהרי"ד השני

זי"ע הי"ד

יערוך כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לחיים טיש

ביום ב' צו, ה' ניסן תשפ"ג

לאחר תפילת שחרית

תפילת שחרית בשעה 9:15

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

שע"י בית המדרש החסידי אמשינאוו
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מודעה רבא לאורייתא

הננו להודיע לבחורי החמד

כי בימי בין הזמנים יתקיימו סדרי לימוד ותפילה בבית מדרשינו
וכדלהלן:

סדר הלימוד לפני התפילה בשעה 8:30

תפילת שחרית בצוותא חדא ברכות בשעה 9:15 הודו בשעה 9:30

פת שחרית לאחר התפילה בשעה 10:15

סדר הלימוד בשעה 10:45 עד 12:00

בעזה"ש"ת יתקיימו מידי יום ביומו שיעורים בענייני הפסח, בהלכה ובאגדה, מפי רבנים ומגידיים

וכן שיעורים מיוחדים לבחורי החמד מאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מסגרת הלימוד מיום א' פרשת צו ד' בניסן עד יום ב' י"ב ניסן ועד בכלל

המשתתפים יזכו בס"ד למלגה נאה

נא להירשם אצל הר"ד יצחק מעריל הי"ו או אצל הבה"ח משה חיים ערליך נ"י

סדר דרך הוא בהולך ללמוד שנעשה אדם גדול (תוספות כתובות סג, א) א

צדקת יצחק

קופת החסד

צדקת יצחק

קמחא דפסחא | עזר לילדת

מתנות לאבינום | צרכי יו"ט

ע"ש הרה"ק באבשינאוו ז"ע
בניסאנוו ב"ק אמריד שליט"א

ערב ר"ח ניסן תשפ"ג לפ"ק

בעזרהש"ת

כל דצריך יתת ויבסח

הן ידוע לכל פעולות קופת החסד "צדקת יצחק" העומדת לעזר וסעד למשפחות רבות מאנ"ש, לחלצם ממיצר להוציאם מדחקם ולהחיות נפשותם ונפשות ביתם בתמיכות הגונות בכל ימות השנה, ובפרט לפני מועדים וימים טובים, להזמין להם צרכי יו"ט בכבוד ובהרחבה, בימים אלו אנו פותחים את

מוגבית "קמחא דפסחא" תשפ"ג

על כן נבקש מכל אנ"ש שיחיי' להשתתף במוגבית זו בעין יפה וברוח נדיבה אשר רב ההכנסה של קופה זו היא אך ורק מגדבת לבם של אנ"ש, ובוה מקיימים בהידור רב מצוות "והי אחיך עמך" ומנהג נתינת "מעות חטים" וזכות הצדקה יעמוד לכם להתברך בכל מילי דמיטב וימלא ה' כל משאלות לבכם לטובה.

מתנה לתורמים – קונטרס מנהגי אבשינאוו על חג הפסח (משמרת הקודש)

נדבת לבכם אפשר למסור לגבאים:

בארא פארק: הר"ר משה ערליך, הר"ר נפתלי ערליך
מאנסי: הר"ר חיים רוזמאן לעיקוואד: הר"ר העשי פאלמאן בארה"ק: הר"ר זלמן לעווין

Make checks payable to: Beth Hamedrach Chasidei Amshinov
Credit Card: Tzidkasyitzchok.org (and select Tzidkas Yitzchok)
Zelle or Paypal: Amshinov15@gmail.com
And write "Tzidkas Yitzchok" in the memo